(19) Országkód:

HU

SZABADALMI LEÍRÁS

(11) Lajstromszám:

211 084 B

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ORSZÁGOS TALÁLMÁNYI HIVATAL (21) A bejelentés ügyszáma:

2507/90

(22) A bejelentés napja:

1990. 04. 20.

(51) Int. Cl.6

A 61 K 33/06

A 61 K 33/42

A 61 K 31/19

A 61 K 33/26

A 61 K 33/32

(40) A közzététel napja: 1990. 08. 28.

(45) A megadás meghirdetésének dátuma a Szabadalmi

Közlönyben: 1995, 10, 30,

(72) (73) Feltalálók és szabadalmasok:

dr. Brezó Magdolna 22,5%, Veszprém (HU)

Felföldy Zsuzsa 22,5%, Veszprém (HU)

Frank Judit 6%, Veszprém (HU)

dr. Pávits László 11%, Veszprém (HU)

dr. Weltler Jánosné 11%, Veszprém (HU)

dr. Weltler János 11%, Veszprém (HU)

dr. Pávits Lászlóné 11%, Veszprém (HU)

Molnár Imre 5%, Budapest (HU)

(74) Képviselő:

Molnár Imre, Budapest

(54) Eljárás orálisan beadható, csonterősítő hatású gyógyászati készítmény előállítására

(57) KIVONAT

A találmány tárgya orálisan beadható, csonterősítő hatású gyógyászati készítmények előállítására, amelyek foszforsavas kalciumsót, szerves kalciumsót és adott esetben nyomelemeket tartalmaznak. A találmány értelmében úgy járnak el, hogy hatóanyagként

- (i) legalább egy gyógyászatilag elfogadható foszforsavas kalciumsót és
- (ii) a kalcium gyógyászatilag elfogadható szerves savakkal képzett vízoldható sói közül legalább egyet

kalciumtartalom vonatkozásában 3:1 és 1:1 közötti tömegarányban,

- (iii) adott esetben vas-pentakarbonil segédanyagot és
- (iiii) adott esetben nyomelemként kobalt, mangán, réz, vas és cink közül legalább egyet szervetlen só formájában összekevernek a gyógyszergyártásban az orálisan beadható készítmények előállításához szokásosan használt hordozó- és/vagy egyéb segédanyagokkal és önmagában ismert módon gyógyászati készítménnyé alakítják az így kapott keveréket.

J 211 084 B

A találmány tárgya orálisan beadható, csonterősítő hatású készítmény előállítása.

A csontsejtek újraképzése a leépülés-felépítés egyensúlyi folyamatában az életkor előrehaladtával a leépülés irányába tolódik el. A csontritkulás (osteoporosis) gyakorlatilag népbetegség. A betegség lehet más kórfolyamatok része vagy következménye, de sok esetben az egyetlen klinikailag megfogható tényező. A kalciumpótlás ugyanakkor egymaga is csökkenti a csigolyakompresszió gyakoriságát csontritkulásban [Riggs és munkatársai: New England J. Med. 306, 446 (1982)], a jól felszívódó kalcium pedig csökkenti a csontleépülést [Schwartz és munkatársai: J. Clin. Invest., 44 1547 (1965)].

Az osteoporosis kialakulásának meghatározó oka az elégtelen kalcium- (és nyomelem-) bevitel a szervezetbe. Az osteoporosis kezelésére eddig alkalmazott gyógyászati módszerek lényege az volt, hogy nagy mennyiségű fluor bevitele mellett kalciumsót adagolnak. Ezek a gyógyászati módszerek azonban nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket, már csak azért sem, mert a fluorból a gyógyszerkönyv által naponta engedélyezett maximális mennyiség többszörösét kellett használni és ez esetenként a toxikózis (vesekárosodás) veszélyét magában.

Egy újabb megoldás (200 933. lsz. magyar szabadalom) értelmében kalcium-karbonátot (mészkőlisztet) tartalmazó porokat használnak. Ezek a porok azonban székrekedést okoznak, ez a tünet idős emberek esetében a kellemetlen hatáson kívül a vérkeringés megterhelésével is együtt jár, ezért kifejezetten hátrányos. A porok bevétele ráadásul fullasztó, mert a viszonylag nagy mennyiségű por bejuthat a légutakba. A porokat vízzel keverve kellemetlen bevenni és a gyors ülepedés miatt nagy a veszteség.

Egy másik ismert megoldás a kalcium pótlására a kalcium tartalmú pezsgőtabletták adagolása. Igaz ugyan, hogy ezeknek a tablettáknak a bevétele kellemes, azonban sem foszfort, sem nyomelemeket nem tartalmaznak és drágák.

További ismert megoldás a Calcitonin injekció adagolása. A Calcitonin kezelés nem más, mint hormonkezelés és közvetve befolyásolja a kalciumszintet. Ez a kezelés hihetetlenül költséges, munkaigényes, illetve körültekintő és drága laboratóriumi előmunkálatokat, szakszemélyzet igénybevételét teszi szükségessé. Profilaktikus kezelésre ez a módszer gyakorlatilag nem használható.

A 0 261 814 számú európai közrebocsátási irat gamma-linolónsav és kalcium együttes alkalmazására vonatkozik például csontritkulás kezelésére. Az itt ismertetett készítmények egyáltalán nem tartalmaznak foszfort, így nyilvánvalóan még csak utalás sem található ebben az iratban a foszforsavas só és a szerves savval képzett só kalciumtartalmának kritikus arányáról. E megoldásnak tehát lényegében hasonló hátrányai vannak, mint amilyen hátrányokra utaltunk a kalciumtartalmú pezsgőtabletták vagy a Calcitonin injekció vonatkozásában.

A 3 727 615 A1 számú német közrebocsátási irat-

ban nátrium-monofluor-foszfát és egy kalciumtartalmú komponens együttes alkalmazását ismertetik fluoridion-ellátást biztosító, csontanyagveszteség kezelésére szolgáló gyógyászati készítményekben. A példában a kalcium-karbonát mint kalciumvegyület helyett említik dikalcium-foszfát vagy szerves kalciumsók alkalmazását, tehát ebben a leírásban sincs szó egy foszforsavas kalciumsó és egy szerves kalciumsó egyidejű, kritikus arányban történő alkalmazásáról.

A 4 361 545 számú amerikai egyesült államokbeli szabadalmi leírás olyan, orális beadható tablettákra vonatkozik, amelyek a hatóanyagot lassan, szabályozottan adják le azáltal, hogy a tabletták speciális összetétele következtében a felületük szabályozott módon erodeálódik. Az itt ismertetett megoldás célja tehát nyilvánvalóan nem csontbetegségek kezelése. Az 5. példában kinidin-szulfát szabályozottan lassított leadására alkalmas gyógyászati készítményeket ismertetnek, és megemlítik a monobázisos kalcium-foszfát mint a tabletta felületének egyenletességét szabályozó komponens és a kalcium-sztearát mint a tablettázóberendezés sajtolóbélyegének fala vonatkozásában csúsztató komponens használatát. Mindkét említett komponens mennyisége (17,7%, illetve 3,88%) a készítmény össztömegére vonatkoztatva lényegesen kisebb, mint a tulajdonképpeni hatóanyagé, azaz a kinidin-szulfáté (70,7%), ráadásul a szervetlen és szerves formában kötött kalcium mennyiségi aránya (7,7:1) lényegesen és egyértelműen eltér a találmány szerinti eljárásnál alkalmazott, 3:1 és 1:1 közötti aránytól. Nyilvánvaló tehát, hogy a szóbanforgó szabadalmi leírás szerinti megoldás feltalálói nem foglalkoztak csonterősítő hatású gyógyászati készítmények kidolgozásával, a foszforsavas kalciumsót, illetve egy szerves kalciumsót kizárólag mint tabletták szabályozott hatóanyagleadását biztosító komponenst, illetve mint csúsztatót alkalmazták.

A 4 596 574 számú amerikai egyesült államokbeli szabadalmi leírás egereknél csontképződés kiváltására alkalmas implantátumot ismertet, amelyet úgy állítanak elő, hogy béta-trikalcium-foszfátot szarvasmarha csontvelőjéből nyert fehérjével kezelnek vizes közegben 24 órán át. majd liofilizálást végeznek. Nyilvánvalóan eltérő megoldással állunk szemben, hiszen szó sincs egy foszforsavas kalciumsó és egy szerves kalciumsó egyidejű, megadott kritikus arányokban való alkalmazásáról.

A teljesség kedvéért megemlítjük, hogy a geriátriában régóta alkalmaznak kombinációban vitaminokat, kalciumot és/vagy magnéziumot, így például magnézium-aszpartátot.

A nyomelemek jelentősége a sejtképzésben általában ismert. A csontsejtek képzésében is fontos szerepet kap mesterséges bevitelük. A korszerű főzési technika ugyanis a vas és rézedényeket (amelyek más fémeket is tartalmaznak) kiszorította, és a teflonedények térhódításával általában az eszenciális nyomelemek terén hiányállapot alakul ki a széles néprétegekben. Az osteoporosis betegségben pedig a kalcium és foszfor mellett a nyomelemek bevitele is szükségessé válik. Ugyanakkor a kalciumbevitel és a foszforpótlás aránya fontos,

25

mert a foszfát csökkenti a kalcium vizeletben történő kiválasztási mérlegét, de a magas foszfátbevitel már csontritkulást okozhat (Jowsey, I: "Metabolic Diseases of Bone", megjelent 1977-ben a W. B. Sanders philadelphiai kiadó gondozásában).

Célul tűztük ki a fentiekben ismertetett megoldások hátrányainak kiküszöbölését és olyan gyógyászati készítmény kidolgozását, amely az osteoporosis kezeléséhez szükséges összes lényeges elemet tartalmazza. ráadásul előállítása egyszerű és beadhatósága kifejezetten jó, azaz egyszerűen és könnyen beadható huzamosabb időn át anélkül, hogy szedése kellemetlenné váljon és ezáltal az osteoporosis kezelésénél elkerülhetetlen tartós szedést szívesen vállalják.

Felismertük, hogy a fenti célkitűzés biztosítható olyan, orálisan beadható gyógyászati készítményekkel, amelyek hatóanyagként szervesen kötött kalciumot és foszforsavval alkotott só formájában kötött kalciumot tartalmaznak 1:1 és 1:3 közötti tömegarányban.

A fentiek alapján a találmány tárgya eljárás orálisan 20 beadható, csonterősítő hatású gyógyászati készítmények előállítására, amelyek foszforsavas kalciumsót, szerves kalciumsót és adott esetben nyomelemeket tartalmaznak. A találmány értelmében úgy járunk el, hogy hatóanvagként.

- (i) legalább egy gyógyászatilag elfogadható foszforsavas kalciumsót és
- (ii) a kalcium gyógyászatilag elfogadható szerves savakkal képzett vízoldható sói közül legalább egyet kalciumtartalom vonatkozásában 3:1 és 1:1 közötti tömegarányban,
- (iii) adott esetben vas-pentakarbonil segédanyagot és
- (iiii) adott esetben nyomelemként kobalt, mangán, réz, vas és cink közül legalább egyet szervetlen só formájában

összekeverünk a gyógyszergyártásban az orálisan beadható készítmények előállításához szokásosan használt hordozó- és/vagy egyéb segédanyagokkal és önmagában ismert módon gyógyászati készítménnyé alakítjuk az így kapott keveréket.

A találmány szerinti eljárásban (i) komponensként előnyösen kalcium-hidrogén-foszfátot vagy trikalciumfoszfátot használunk, az (ii) komponensként használt sók közül leginkább a kalcium-laktát vagy kalciumglükonát használata. Az (iii) komponensként vas-pentakarbonilt használunk, előnyösen 0,01–0,001 tömeg% mennyiségben. Nyomelemként előnyösen cink-szulfátheptahidrátot, molibdén-kloridot, mangán-klorid-tetrahidrátot és réz(II)-szulfát-pentahidrátot alkalmazunk.

A találmány szerinti eljárásban hordozó- és/vagy egyéb segédanyagként az ilyen típusú készítmények előállításához szokásosan használt segédanyagokat hasznosíthatjuk. A találmány szerinti eljárással bármely, orálisan beadható gyógyászati készítményt, így például tablettákat, granulákat, bevonatos tablettákat, ostyás készítményeket előállíthatunk, a leginkább előnyösnek azonban a granulált készítményeket tartjuk. Ezek előállítása során például úgy járhatunk el, hogy a por alakú alapanyagokat összekeverjük, majd a már az ízanyagokat is tartalmazó granuláló folyadékkal tészta-

szerű masszát készítünk. Az így kapott masszát granuláljuk, majd 15-90 °C közötti hőmérsékleten, célszerűen 35 °C-on szárítjuk. Az így kapott granulákat külső levegőtől védett csomagolású vagy neutrális gázzal töltött edényzetben tárolhatjuk felhasználásig. Az említett granulálási művelet során granuláló folyadékként használhatunk vizet, 10 tömeg%-os vizes poli-vinilpirrolidon-oldat 40 térfogat%-os etanollal készült hígítását vagy 10 térfogat% és 90 térfogat/ közötti mennyiségű etanolt tartalmazó vizes oldatokat. (Célszerűen 1:100 tömegarányban cukorral készített triturációt készítünk vas-pentakarbonillal, amelyből 0,01-0,001% alkalmazásával a szárítási idő 20%-kal csökken.)

A találmány szerinti megoldás főbb előnyeit a következő pontokban foglaljuk össze.

- 1. A találmány szerinti eljárással előállított gyógyászati készítményekben a kalcium olyan vízoldható, illetve lipoidoldható formában van jelen, hogy a gyomornedvben könnyedén oldódik, így nem jeletkezik mellékhatásként a székrekedés, ami - miként említettük - a korábban alkalmazott, por alakú készítmények legfőbb hátránya.
- 2. Minthogy a találmány szerinti eljárásban előállított készítmények nem tartalmaznak karbonát-aniont, nem jelentkezik a karbonátionoknak a gyomorban a gyomorsav hatására felszabaduló szén-dioxid következtében jelentkező puffasztó hatása.
- 3. Elsősorban a találmány szerinti eljárással előállítható granulált készítmények fogyasztása kellemes, mint-30 hogy jó ízű, könnyen nyelhető készítményekről van szó, így tehát a gyakran szükséges, hosszú hónapon át tartó kezelés sem kellemetlen a betegek számára.
 - 4. Vas-pentakarbonil segédanyag alkalmazása 20%kal csökkentheti a szárítási időt.
- 35 A találmányt közelebbről a következő példákkal kívánjuk megvilágítani.

1. Példa

I. Kompozíció

250 g kalcium-hidrogén-foszfát-dihidrát

250 g kalcium-laktát

0,1 gvas-pentakarbonil

II. Kompozíció

10 g polivinil-pirrolidon

1,36 g szacharin-nátriumsó

200 csepp borsosmenta-olaj

100 g-hoz szükséges mennyiségű 96 térfogat%-os eta-

50 Az I. kompozíció poralakú komponenseit porcelánmozsárban elkeverjük, majd a homogenitás biztosítása céljából VI-os számú szitán (lyukbőség: 0,32 mm, fonalak vastagsága 0,2 mm) átszitáljuk és ismételten összekeverjük.

A II. kompozíció komponensei közül 84,67 g 96 térfogat%-os etanolban feloldunk 10 g polivinil-pirrolidont, 1,36 g szacharin-nátriumsót és 200 csepp, normál cseppentővel cseppentett (4 g) borsosmentaolajat.

A poralakú I. kompozíciót az oldat formájú II. kom-

45

pozícióval szobahőmérsékleten összegyűrjuk, majd a kapott tésztaszerű masszát V-ös számű szitán (lyukbőség: 0,8 mm, fonalak vastagsága 0,5 m) granuláljuk. A granulátumot 0,5 cm vastag rétegben tálcákra terítjük és zárt térben áramoltatott levegővel 35 °C-on megszárítjuk. A száraz granulátumot VI-os szitán ismételten átszitáljuk a poralakű rész eltávolítása céljából.

A további példákban lényegében a fentiekben ismertetett módon járunk el, azonban az 5. példában a II. kompozíció előállításánál a desztillált vízben oldjuk a többi komponenst, illetve a 3., 6. és 14. példában az V-ös szitán végzett osztályozással kapott granulátumhoz keverjük hozzá a III. kompozíciót.

2. Példa

I. kompozíció összetétele azonos az 1. példa szerinti 1. kompozícióéval, de tartalmazza még a következő komponenseket:

20 mg réz(II)-szulfát-pentahidrát

5 mg cink-szulfát-heptahidrát

10 mg molibdén-klorid

20 mg mangán-klorid-tetrahidrát

A II. kompozíció megegyezik az 1. példa II. kompozíciójával.

3. Példa

Megegyezik a 2. példa I. és II. kompozíciójával és a III. kompozíció 1 g aszkorbinsavat is tartalmaz. A III. kompozíciót szárazon keverjük a granulátumhoz.

4. Példa

Mindenben megegyezik az 1. példa szerinti I. és II. kompozícióval, azzal az eltéréssel, hogy vas-pentakarbonilt nem tartalmaz.

5 Példa

I. Kompozíció összetétele azonos az 1. példa szerinti I. kompozícióéval.

II. Kompozíció

100 g desztillált víz

10 csepp Polysorbat 20 (20 mól etilén-oxi-

dot tartalmazó szorbitán-monooleát)

1,36 g szacharin-nátriumsó

50 csepp tutti-frutti aroma

6. Példa

I. Kompozíció összetétele azonos az 1. példa szerinti I. kompozícióéval.

II. Kompozíció

1,36 g szacharin-nátriumsó

50 csepp borsosmenta-olaj

10 csepp Polysorbat 20

100 g-hoz szükséges mennyiségű desztillált víz.

III. Kompozíció

50 g szorbit

7. Példa

Kompozíció

összetétele azonos az 1. példa szerinti I. kompozícióéval.

II. Kompozíció

1,36 g szacharin-nátriumsó

50 csepp borsosmenta-olaj

100 g-hoz szükséges mennyiségű 40 térfogat%-os vizes etanol.

8. Példa

I. Kompozíció

összetétele azonos az 1. példa szerinti I. kompozí-10 cióéval.

II. Kompozíció

azonos az előző példák bármelyike szerinti kompo-

Az így előállított zárólépésként elelmiszerfestékkel 15 színezzük.

9. Példa

Az 1. példa szerinti granulátumhoz szárazon hozzákeverünk 0,5 g B₁-vitamint 5,0 g aszkorbinsavat és 20 2,0 g B₆-vitamint.

10. Példa

AZ 1. példa szerinti kiszárított granulátumhoz ugyancsak szárazon hozzákeverünk 5 g fenolftaleint.

11. Példa

25

30

35

40

Mindenben az 1. példában ismertetett módon járunk el, csak még járulékosan 10 g szorbitot adagolunk.

12. Példa

Mindenben az 1. példában ismertetett módon járunk el, de kalcium-hidrogén-foszfát helyett 200 g tri-kalcium-foszfátot használunk.

13. Példa

Mindenben az 1. példában ismertetett módon járunk el, de kalcium-laktát helyett 250 g kalcium-glükonátot használunk.

14. Példa

Mindenben megegyezik a 2. példa I. és II. kompozíciójával és a III. kompozíció 2 g aszkorbinsav.

45 15. (Összehasonlító) Példa

Az összehasonlító vizsgálatok során a 2. példa szerint készített kompozíciót (B jelű) hasonlítottuk össze a gyógyászatban már eddig is széles körben orálisan alkalmazott, alábbi összetételű porkeverékkel (A jelű):

50 Kalcium-karbonát 250 g Kalcium-hidrogén-foszfát-dihidrát 250 g Magnézium-karbonát 47 g

1. Ízérzet összehasonlító vizsgálata

55 Az A jelű, kalcium-magnézium-foszfor tartalmú port hosszú időn át, naponta 3 × 7 dózisban szedetik a betegekkel. Nagyon lényegesnek találtuk, hogy a betegek szívesen veszik-e be ezt a készítményt, vagy a kiváltott undor még a várható gyógyhatás reményét is 60 legyőzi, és így a készítményt nem szedik a betegek.

10

15

20

25

30

45

Mivel a B jelű kompozíció jó ízű, és a gyógyszer formája granulátum, ezért 30 beteget választottunk ki azzal a szándékkal, hogy véleményüket megtudjuk a két különböző készítményről.

1

A vizsgálat menete: 20 napig felváltva az A, illetve a B jelű készítményeket szedték a betegek.

Eredmények:

A betegek véleménye szerint

	nagyon jó ízű	jó ízű	elvisel- hető ízű	rossz ízű	
A jelű porkeverék	-	-	21	9	
B jelű granulátum	26	3	1	_	

II. A mellékhatások összehasonlító vizsgálata

A mellékhatásokat az I. vizsgálatban szereplő 30 vizsgálati személy regisztrálta.

A vizsgálati személyek által észlelt mellékhatások

	A jelű porkeverék	B jelű granulátum
Székrekedés	21	4
Gyomorpanasz	5	1
A por belélegzé- sétől fullasztó ér- zés, illetve köhö- gés	7	_
Egyéb	*	**

² személynél a székrekedés olyan nagy mértékű volt, hogy 3 nap után csak beöntéssel volt rendezhető

l személy nem szerette a mentol ízét

III. A gyógyszerbevétel módjainak összehasonlítása

	A jelű porke- verék	B jelű granu- látum
Előzetesen vízzel keverve tudták csak bevenni	24	_
Szárazon bevehető, utána ittak folyadékot	6	30
Gyors ülepedés miatt csak veszteséggel volt bevehető	24	_

IV: A gyógyhatás összehasonlító vizsgálata A vizsgálatban résztvevő személyek száma: 30

Életkor és nem szerinti megoszlás:

	nő	férfi
30–50 év	4	6
50 év felett	11	8

A vizsgálat technikai lebonyolítása:

Az A jelű porkeveréket és a B jelű granulátumot 2-2 hónapig kapták a betegek, és a kétféle gyógyszer között kéthavi gyógyszermentes szünetet iktattunk be.

A bevett gyógyszer mennyisége.

A jelű porkeverékből 3×7 g naponta = 21 g/nap B jelű granulátumból 2×6 g naponta = 12 g/nap A következő panaszok miatt szedték: deréktáji fájdalmak, időskori ízületi és gerinc fájdalmak.

	A jelű porke- verék	B jelű granu- látum
Fájdalomcsökkentést 5 nap után észleltek	11	11
Fájdalomcsökkentést 5– 12 nap után észleltek	9	16
Fájdalomcsökkenést nem tapasztaltak	10	3

A fájdalomcsökkenés mértékének vizsgálata:

	A jelű porke- verék	B jelű granu- látum
Nem csökkent lényegesen	10	3
5-12 nap után jelentősen csökkent	8	14
Közepes mértékű csökke- nés	12	13

V. Az oldékonyság összehasonlító vizsgálata gyomornedvet szimuláló közegben

500 ml-es főzőpohárba bemérünk az A jelű készítményből 1 g-ot, majd 35 °C-on keverés közben kis adagokban 0,1 n vizes sósavoldatot adagolunk, míg a készítmény maradéktalanul oldódik. Ehhez 120 ml 0,1 n vizes sósavoldatra van szükség. 500 ml-es főzőpohárba bemérünk a B jelű granulátumból 1 g-ot, majd hozzáadunk 20-30 ml vizet a vízoldható komponensek oldására. Ezután 10 ml 70 térfogat%-os vizes etanolt adagolunk a granulálószer oldása céljából. Ezt követően 35 °C-on keverés közben megkezdjük kis adagok-40 ban 0,1 n vizes sósavoldat adagolását. A tökéletes oldódáshoz 30 ml 0,1 n vizes sósavoldatra van szükség.

Látható tehát, hogy a ásványi komponensek oldására az A jelű készítmény esetében közel négyszeres térfogatú 0,1 n vizes sósavoldatra van szükség.

16. (Összehasonlító) példa

Kettős energiájú röntgenabszorpciómetriás méréseket végzünk a LUNAR cég Dexa rendszerű, NOR-LAND elnevezésű röntgensugaras denzitométerével.

A kísérletek célja a kis csontsűrűség (BONE MI-NERAL DENSITY = BMD) növelése, illetve megállítása. A BMD-t g/cm²-ben adjuk meg.

A csontveszteség mértéke nem feltétlenül azonos minden helyen. Mi két helyet választottunk, az ágyéki 55 csigolyákat és a combnyakcsontot.

A kompressziós csigolyatörésben szenvedőkön a lumbális gerinc BMD átlaga 0,83 g/cm² és combnyaké 0,70 g/cm², míg a combnyaktörötteknél az utóbbi átlaga 0,55 g/cm² körüli.

Két helyen mértünk a BMD értéket:

5

60

5

250 g 250 g

kalcium-karbonát kalcium-hidrogén-foszfát-dihidrát

12 beteg pedig továbbra is a 2. példa szerinti kompozíció szerint készült granulátumot kapta.

2

2.) a combcsontnyaknál.

A mért értékeket a normális átlaghoz képest százalékban is kifejeztük az azonos korú, nemű és testsúlyú csoporthoz hasonlítva.

1.) az ágyéki gerinccsigolyáknál L1, L2, 13 és L4 régi-

A mérések körülményei

A betegeket csontritkulás gyanújakor a klinikai tünetek alapján választottuk ki.

Betegek száma: 23, ebből 22 nő, 1 férfi.

A betegek a kezelés alatt csontsűrűséget befolyásoló gyógyszert a vizsgálat tárgyát képező szeren kívül nem szedtek, és a táplálkozásban sem írtunk elő változtatást, és nem is változtattak a szokásaikon.

Mérési eredmények

Az alapmérések 1993. április és május hónapokban történtek. 6 hónapig a betegek a 2. példa szerinti kompozíciót kapták.

1993. november hónapi eredmények

(A csontsűrűség megállapítása százalékban az azonos korú, nemű, testtömegű átlagos lakossághoz viszonyítva történt.):

Az alapméréshez képest ágyékcsigolyáknál mérve 0,12% combnyakban mérve 3,7% növekedést mutatott.

A következő hét hónap alatt 11 beteg az addig kapott 2. példa szerinti kompozíció helyett az alábbi összetételűt kapta:

Eredmény

Az ágyéki csigolyák csontsűrűsége a 11 vizsgált személynél átlagban 5,75%-kal csökkent. A combnyakban mért csontsűrűség átlagban a 11 vizsgált személynél 2,8%-kal csökkent.

A másik 12 személynél, akik továbbra is kapták a 2. példa szerinti kompozíciót,

az ágyéki csigolyákban

4,82%-kal 1,91%-kal

combnyakban nőtt tovább a csontsűrűség. 15

A vizsgálatok kettős vak próbával készültek.

A továbbiakban a szerves és szervetlen vegyületek kötött kalcium és foszfor arányát megváltoztattuk, így a 50 g kalcium-hidrogén-foszfát-dihidrát 450 g

20 kalcium-laktát

összetételt alkalmaztuk 10 beteg esetében (II. csoport).

10 beteg (I. csoport) a 2. példa szerinti kompozíciót kapta.

A II. csoportnál

az ágyéki csigolyák csontsűrűsége 3,65%-kal csökkent, 6,64%-kal csökkent, a combnyak csontsűrűsége

az I. csoportnál

az ágyéki csigolyák csontsűrűsége a combnyak csontsűrűsége

5,82%-kal nőtt, 2,5%-kal nőtt.

1. táblázat Kettős energiájú röntgenabszorpciómetriás mérések Alanmérés (1993, április, május)

25

			Ágyéki csigolyál	k	Combnyak		
Név	Életkor	L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban
Sz. Lné	67	0,87	75	90	0,99	101	114
Cs. Gyné	72	0,828	69	91	0,900	92	122
B. Oné	65	1,065	86	90	0,920	88	90
K. Pné	58	0,905	75	90	0,710	72	87
Cs. Gyné	76	0,970	80	102	0,713	73	94
B. Jné	67	1,280	106	128	0,94	95	106
N. Sné	69	0,86	73	82	0,89	90	102
R. E.	54	1,056	85	89	0,911	85	92
K. Lné	64	0,86	75	92	0,84	84	99
M. Pné	69	0,977	80	101	0,811	88	98
H. Mné	58	0,690	63	70	0,764	78	90
P. Fné	70	1,09	93	102	0.980	98	100
F. Iné	63	1,120	93	110	0,918	93	107
F. Ané	67	0,726	61	77	0,727	74	95
T. Iné	59	0,798	65	84	0,727	74	94

			Ágyéki csigolyák		Combnyak		
Név	Életkor	L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban
P. Fné	61	0,90	75	90	0,80	80	101
Cs. Iné	69	0,910	75	90	0,908	90	105
F. Bné	62	1,00	83	95	1,02	105	110
V. Fné	56	1,121	95	102	0,97	99	105
S. Gy. (nő)	49	0,779	64	89	0,660	72	87
B. Szné	70	0,779	53	89	0.764	78	90
K. Mné	67	0,900	75	90	0,84	84	99
P. Bné	78	а	alapmérés nem volt			lapmérés nem vo	olt

X = 93.72SD ±10.88

X = 99,41

SD ± 8,88

2. táblázat 6 hónap utáni mérés (1993. november)

			Ágyéki csigolyá	k	Combnyak			
Név	Életkor	L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban	
Sz. Lné	67	0,92	79	95	0,988	101	115	
Cs. Gyné	72	0,828	69	91	0,908	93	124	
B. Oné	65	1,095	94	113	0,891	91	102	
K. Pné	58	0,905	75	90	0,713	73	89	
Cs. Gyné	76	0,977	81	103	0,723	74	95	
B. Jné	67	1,287	107	130	0,978	100	123	
N. Sné	69	0,88	73	83	1,008	103	118	
R.E.	54	1,065	86	90	0,923	86	94	
K. Lné	64	0,978	82	100	0,787	80	100	
M. Pné	69	0,866	75	92	0,836	85	102	
H. Mné	58	0,792	66	75	0,764	78	90	
P. Fné	70	1,151	96	105	0,991	101	102	
F. Iné	63	1,121	93	110	0,926	94	108	
F. Ané	67	0,726	61	77	0,727	74	95	
T. Iné	59	0,816	68	87	0,773	79	102	
P. Fné	61	0,910	76	91	0,83	85	103	
Cs. Iné	69	0,915	76	92	0,911	93	109	
F. Bné	62	1,006	84	97	1,046	107	114	
V. Fné	56	1,141	95	104	0,971	99	105	
S. Gy. (nő)	49	0,784	65	71	0,661	67	75	
B. Szné	70	0,658	55	69	0,753	77	98	
K. Mné	67	0,914	76	92	0,856	87	101	
P. Bné	78	0,627	64	82	0,855	71	89	

X = 93

SD ± 14,17

X = 102.3

SD ± 11,64

3 táblázat 7 hónap utáni mérés (1994. június) I. csoport

			Ágyéki csigolyál	k	Combnyak			
Név	Életkor	L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban	
Sz. Lné	67	1,054	88	106	0,948	98	112	
Cs. Gy,-né	72	0,874	73	96	0,910	94	125	
B. Oné	65	1,187	99	119	0,831	85	95	
K. Pné	58	0,925	77	93	0,715	74	90	
Cs. Gyné	76	1,001	83	106	0,722	75	96	
B. Jné	67							
N. Sné	69	0,895	75	85	1,019	104	119	
R. E.	54							
K. Lné	64	0,979	82	101	0.851	87	109	
M. Pné	69	0,965	80	97	0,876	89	107	
H. Mné	58							
P. Fné	70							
F. Iné	63	1,132	94	111	0.937	96	111	
F. Ané	67							
T. Iné	59							
P. Fné	61							
Cs. Iné	69							
F. Bné	62							
V. Fné	56	1,169	97	106	1.032	105	112	
S. Gy. (nő)	49	0.799	67	73	0,690	70	79	
B. Szné	70							
K. Mné	67							
P. Bné	78	0,715	73	90	0,970	80	91	

X = 98.58SD ± 12.41 X = 103.80SD ± 13.52

4. táblázat 7 hónap utáni mérés (1994. június) 11. csoport

Név	Életkor		Ágyéki csigolyák			Combnyak		
		L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban	
Sz. Lné	67							
Cs. Gyné	72							
B. Oné	65							
K. Pné	58							
Cs. Gyné	76							

		Ágyéki csigolyák			Combnyak		
Név	Életkor	L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban
B. Jné	67	1,254	104	127	0,930	95	117
N. Sné	69				414		
R. E.	54	1,067	85	89	0,909	84	92
K. Lné	64						L
M. Pné	69						
H. Mné	58	0,780	61	70	0,750	75	85
P. Fné	70	1,089	93	102	0,981	101	102
F. Iné	63						
F. Ané	67	0.683	57	72	0,725	74	94
T. lné	59	0,793	66	84	0,777	79	102
P. Fné	61	0,876	73	87	0,843	80	104
Cs. Iné	69	0,823	69	97	0.979	100	107
F. Bné	62	0,988	82	97	0,979	100	107
V. Fné	56						
S. Gy. (nő)	49						
B. Szné	70	0,652	54	69	0,668	68	87
K. Mné	67	0,883	74	89	0.813	83	96
P. Bné	78						

X = 88.09

 $SD \pm 16.68$ X = 99.54

 $SD \pm 9.75$

5. táblázat 7 hónap utáni mérés (1995. január) I. csoport

Név	Életkor	Ágyéki csigolyák			Combnyak		
		L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo nyítva %-ban
Sz. Lné	67	1,081	90	109	0,974	99	114
Cs. Gyné	72						
B. Oné	65	1,262	105	126	0,935	95	108
K. Pné	58						
Cs. Gyné	76						
B. Jné	67	1,185	99	120	0,958	98	121
N. Sné	69						
R. E.	54	1,083	87	92	0,911	85	93
K. Lné	64						
M. Pné	69						
H. Mné	58						
P. Fné	70						
F. lné	63	1,142	95	113	0,825	84	97
F. Ané	67				1		

Név	Életkor	Ágyéki csigolyák			Combnyak		
		L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban
T. Iné	59	0,835	70	94	0.749	76	100
P. Fné	61	1,117	93	103	0,981	100	102
Cs. Iné	69	0,862	72	87	0,881	90	105
F. Bné	62	1,005	84	98	1,017	104	112
V. Fné	56	1,132	94	102	1.013	102	111
S. Gy. (nő)	49						
B. Szné	70						
K. Mné	67						
P. Bné	78						

X = 104,4 $SD \pm 12,55$ X = 106,3 $SD \pm 8,53$

> 6. táblázat 7 hónap utáni mérés (1995. január) II. csoport

Név	Életkor	Ágyéki csigolyák			Combnyak		
		L ₂ -L ₃ BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos nem t. súlyú átlaghoz viszonyítva %- ban	BMD g/cm ²	Norm. átl. fia- talhoz viszo- nyítva	Azonos kor- nem t. súlyú átlaghoz viszo- nyítva %-ban
Sz. Lné	67						
Cs. Gyné	72	1,010	84	107	0,767	74	101
B. Oné	65						
K. Pné	58	0,917	76	94	0.650	66	83
Cs. Gyné	76	0,907	76	90	0,767	75	101
B. Jné	67						
N. Sné	69	0,867	72	82	1,036	106	122
R. E.	54						<u> </u>
K. Lné	64	0,962	80	100	0,734	75	94
M. Pné	69						
H. Mné	58			×-			
P. Fné	70	0,899	75	91	0,838	86	102
F. lné	63						
F. Ané	67	0,683	57	72	0,721	73	93
T. Iné	59						<u> </u>
P. Fné	61						
Cs. Iné	69						
F. Bné	62						
V. Fné	56						
S. Gy. (nő)	49	0,790	66	73	0,672	69	77
B. Szné	70	0,638	53	67	0,684	70	90
K. Mné	67						
P. Bné	78	0,8150	68	85	0,569	58	74

X = 84.44

SD ± 11,759

X = 92.88

 $SD \pm 14,63$

SZABADALMI IGÉNYPONTOK

- 1. Eljárás csonterősítő hatású, orálisan beadható, gyógyászati készítmények előállítására, amelyek foszforsavas kalciumsót, szerves kalciumsót és adott esetben nyomelemeket tartalmaznak, azzal jellemezve, hogy hatóanyagként
- (i) legalább egy gyógyászatilag elfogadható foszforsavas kalciumsót és
- (ii) a kalcium gyógyászatilag elfogadható szerves savakkal képzett vízoldható sói közül legalább egyet kalciumtartalom vonatkozásában 3:1 és 1:1 közötti tömegarányban,
- (iii) adott esetben vas-pentakarbonil segédanyagot és

- (iiii) adott esetben nyomelemként kobalt, mangán, réz, vas és cink közül legalább egyet szervetlen só formájában
- összekeverünk a gyógyszergyártásban az orálisan beadható készítmények előállításához szokásosan használt hordozó- és/vagy egyéb segédanyagokkal, és önmagában ismert módon gyógyászati készítménnyé alakítjuk az így kapott keveréket.
- Az 1. igénypont szerinti eljárás, azzal jellemezve,
 hogy (i) komponensként kalcium-hidrogén-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot használunk.
- 3. Az 1. igénypont szerinti eljárás, azzal jellemezve, hogy (ii) komponensként kalcium-laktámot vagy kalcium-glükonátot használunk.